

Ако вземемъ Дарвиновата теория за произхода на видоветъ, и прослѣдимъ при какви условия се родилъ и живѣлъ вълкътъ, ще видимъ, че първоначално той не е ималъ тѣзи качества въ характера си, които послѣ е развилъ, вслѣдствие на условията, при които е живѣлъ. Вълкътъ прѣдставлява една далечна култура на миналото. И той се проявява сега въ човѣшкото общество и въ живота. Защо? — Защото хората, не разбиратъ ония велики закони, които управляватъ живота. Ще ви прѣдставя фигурално отношенията на хората въ днешния животъ: допуснете, че коренитъ на едно дърво иматъ дълбоко съзнание въ себе си, и по едно врѣме отъ него се отдѣля едно малко коренче, което върви по своя пътъ, но срѣща голѣми прѣпятствия. Това коренче не може да си намѣри изходъ и затова се връща пакъ при баща си и го прѣкръстосва. Бащата не знае, че това е неговиятъ синъ и започва да се бори съ него. Така днесъ всички хора се борятъ съ себе си, съ своитъ дѣца, като се мъчатъ да ги изрѣжатъ и да се освободятъ отъ тѣхъ. То сж все сжщитъ корени, които сж срещнали прѣпятствия въ живота, защото иначе не щѣше да има дисхармония. Христосъ казва: „Азъ дойдохъ да покажа истинския пътъ на всички, които вѣрватъ и иматъ чистотата на ангелитъ“. Човѣкътъ още разсѣждава, дали ще живѣе слѣдъ смъртта си или не, дали животътъ има смисълъ или не. Това не е животъ, а само утайки на тъмнинага, въ която той живѣе. Единъ е животътъ, и той не може да умира, нито да се ражда. Ако излѣя водата отъ своята кана, тя умира ли? Каната никога не е била жива и не може да умре. Слѣдователно, въ физическото си състояние човѣкъ е една кана, въ която е налѣнъ животътъ. Каната е само едно условие, а животътъ е всичко. Като се напълни каната, оживява, а като се изпразни, умира. Животътъ въ тѣлото е разнороденъ, а въ смъртта — еднороденъ. Сегашнитъ учени казватъ, че материята била еднородна. Това е 50% вѣрно. Отъ еднородното не може да се роди разнообразие. Ако въ боитъ нѣмаше разнородностъ, отъ тѣхното еднообразие не би могло да се роди нищо. Що е разнообразие? — Това сж всички необходими форми, въ които битието, животътъ трѣбва да се прояви. Животътъ не може да се прояви само въ една форма, а се проявява въ редъ безко-